

nisi forte velimus illam causam assignare. quam deus per Esaiam. xij. capi. exprimit. Quia complacuit sibi in illo anima mea. Sic patet quod gloriose mirificavit dominus sanctum suum exaltando illum apud primos suos ut exacerbat dicat. Exaltavi electum de plebe mea. Sequitur secundum principale scilicet habitat confidenter de quo in sequentibus dicemus: adiuuante ihesu christo

XII. Sermo secundus de eodem

Qui vicerit faciam

illam illam columnam in templo meo. Apocal. iij. dicit Bernardus. Hoc sermo monitos vos esse volo fratres neminem super terram absque reprobatione victurum: ut cui forte tolleratur aliqua securus aut magna pauidus expectat aliam ut non quod sibi in corpore mortis huius libertatem perfectam audeat polliceri. Necesse est enim ut veniant reprobationes. Quare quia nullus coronabitur: nisi qui legitime certauerit. Quomodo autem certabimus si deus qui impugnet. Quid mihi cum victoria si non sum in phlo. Ergo deus misericorditer nobiscum agens vult nos tribulationibus exerceri: ut quod virtuosus operibus a nobis non poterat extorqui: saltem laboriosis impugnationibus obtineat a nobis deus: et ideo sicut nec mare fluctibus sic nec vita hominis carere potest temptationibus: imo tot reprobationibus plena est ut non immerito tota ipsa nostra vita reprobatio appellatur dicente Job. vij. Multitudo est vita hominis super terram. Et quia gloriosus iste princeps iohannes perfecte vicit omnia. factus est columna in templo dei. hoc est in portionibus hominis domini collocatus ubi innixus super dilectum habitat confidenter: tanto nunc in presentibus preceteris sublimatus: quanto in via hac in meritis emittit exaltatus quem in verbis propositis ideo deus nobis ponit in exemplum: ac si delectet gloria premiorum ipsam imitemur in exercitiis meritorum dicens singulis et omnibus nobis eterna propositum scilicet qui vicerit etc. Ac si dicat. Qui vicerit sicut iohannes faciam eum columnam sicut iohannem. Non enim persona acceptor est deus ut ait petrus. sed qui fecerit quod ille accipiet sicut ipse. Verum quia nimis sublimata est gloria eius ut nec

cogitando nec loquendo fimbriam eius possumus attingere. Quid enim locustis cum gigante de quibus dicitur Numeri. xij. ca. Vidimus quosdam in terra promissionis de genere giganteo. quibus comparati quasi locuste videbamur. Ideo ne gloriosa eius premia quasi balbutiendo verbis vilius inquinemus ipsa cum reuerentia inclinamus: et premia eius quasi punctualiter tacta tractemus materiaque que in manibus est ad nos miseros culices reflectentes. ut si de columnis templi celestis fieri non possumus. saltem de granis barene que tam in templi edificatione quam in columnarum erectione similiter necessaria est fieri studeamus. **R**esumemus ergo verbum propositum. qui vicerit etc. tria dicamus per ordinem. Primo de modo impugrandi. Secundo de modo vincendi. Tertio de fructu premiandi. De primo sciendum quod sunt septem que nos impugnant licet singulorum intentio sit diversa. scilicet deus. proximus. dyabolus. mundus. caro. homo seipsum. et opera virtuosa. Deus enim impugnando nos temptat ut perficiat. proximus ut noceat. dyabolus ut interficiat. mundus ut decipiat. caro ut inficiat. homo seipsum ut sibi satisficiat. bona opera ut homo ea perficiat. De primis tribus dicit beatus Bernardus. Alia a deo. alia a proximo. alia ab adversario sustinemus. De sequentibus tribus scilicet mundo carne ab homine in seipso. dicit beatus Bernardus. Impulsor hominis est mundus. caro homo ipse. mundus impulsat de veneno vanitatis. caro de deliciis voluptatis. homo ipse ut de peccato consensum voluptatis seu libertatis. Bonum vero opus quod est septimum nos impugnat per suam difficultatem. hec breuiter percurramus videndo quomodo singula nos impugnent. Primo ergo deus nos impugnat: et hoc aliquando in rebus per earum subtractionem aliquando in corpore per infirmitatem castigationem. aliquando in anima per gratie subtractionem. et hec omnia facit ut ad desideranda celestia nos inuitet. Secundo est dicendum quod proximus nos impugnat: videlicet in rebus nos spoliando. vel famam denigrando. vel etiam corpus vulnerando.

Sermo.

vel quibuslibet alijs iurijs nos grauando.
Tercio dyabolus nos impugnat p prauas
 suggestiones & malas immisiones: de quo
Berni. Ille callidissimus serpens cui nullū
 aliud studiū est nisi fundere sanguinē aīaz
 hic est qui iugiter machinat malū venenatis
 suggestionibz sufflat. illicitos motus inflā/
 mat. & mille modis nocēdi corda hoīm tēp/
 tate non cessat. **Quarto** mōs nos ipugnat
 retro & ante a dextris & a sinistris sensibz no/
 stris exterioribz suas offerēs vanitates. d q
Berni. Quot mūdus oblectamenta tot vit/
 iustis patit tēptamenta. dicit enim singu/
 lis nobis illud **Sapi. xxi.** Venite fruamur
 bonis que sunt & vramur creatura tāqz i iu/
 uentute celeriter. Non em̄ est qui agnit⁹ sit
 reuersus ab inferis. & p **Job. xl.** dicit nobis
 mōs. **Circūda** tibi decorez & in sublime eri/
 gere & speciosis induere vestibz r̄. **Quinto**
 impugnat nos caro nostra dicēs nobis illō
Sap. xi. Venite & vno p̄cioso & vngentis
 nos impleamus: nullū p̄ratū sit qd non p/
 trāseat luxuria nostra. **Sicem̄** ait apls. Ca/
 ro cōcupiscit aduersus sp̄m. de qua lucta
 dicit **Berni.** Noli p̄ gestamus laqueū nīm
 vbiqz nīm circūferimus inimicum carnez
 banc loquor de peccato genitam & nutritaz
Grāde periclm̄ & grauis lucta aduersus do/
 mesticum hostē maxime cum nos aduene si/
 mus & ille ciuis suam inhabitet regionem.
 nos aut̄ exules & pegrini. **Sexto** impugnat
 homo semetipm̄ quādo ex vel x̄mēti tēptati/
 one pene victus iam est in deliberatōe dādi
 cōsensum. de quo **Berni.** Noli mirari vsqz
 adeo hō impulsor est suiipius & suimet p̄ci/
 pitator: vt nō sit qd in altero formidet si ip̄e
 solus a seip̄o manus cōtineat. manū tuam
 dico cōsensum tuū. hūc solum contineas et
 omnis impugnatō nō nocebit. **In** hac em̄
 libertate creauit nos deus vt nulla penitus
 creatura euellere ab eo nos possit sola id no/
 stra deserere nos possumus p̄prietate. **Unde**
Geni. Sub te est o homo appetitus tuus &
 tu dñaberis illius. **Septimo** impugnat nos
 opa virtuosa que ex viciata natura primo/
 rum pentum non delectat opari. **Omnem**
 em̄ virtutē & omne bonum difficulter facim⁹
 nisi p̄ cōtinuam assuefactōem ip̄orum opa/

no trāseat in affectum. **Ipsa** sunt enim d q
 bus dicit scriptura. **Ericus** in liminari: et
 leo in via. per ericum horrorem. per leonez
 timorem volens intelligi. quia bona opera
 h̄bit horrorem in inchoatōne & timorē in exe/
 cutiōe. & sic patet quō ex omni pte hostibus
 circumdamur vt veraciter dicere possimus
 illud psal. **Circūdederūt me mala** quorum
 non est nūerus. **2°** **Secūdo** dicendū est
 de modo vincēdi: hoc est quō has impugna/
 tiones vincere deām⁹. **Sed** vt verbis vtar
Berni. Qui sumus nos: aut que fortitudo
 nostra vt tam multis tēptatōibz resistere
 valeamus: & subiūgit. hoc erat certe quod q̄
 rebar deus & ad quod nos ducere satage/
 bat: vt vidētes defectū nostrz cum puris o/
 ratōibz ad eius misericōdiam confugiamus.
Primo ergo **deum** vincimus si eius flagel/
 la sine murmure sufferamus. quod cuz vi/
 derit nos fidelit̄ facere quasi victus p̄ nrām
 patiētiā dicit nobis illud **Naum.** **Affli**
te & nō affligam te vltra: & non conterā vir/
 gam de dorso tuo. **Secundo** proximum vin/
 cimus si iniurijs fatigati malum p̄ malo nō
 reddamus. **Tercio** dyabolum vincimus: si
 eius persuasiōibz per fortem resistētiā a/
 diuinū tenegamus. **Unde** **Jacobi. iij.** **Re**
sistite dyabolo: & fugiet a vobis. **Sic** docet
 nos **Bernardus** dicens. **In** his tribz mens/
 debet semetipm̄ circūspicere oculo vigi/
 lanti ne contra mala proximi pertrahat ad/
 retrahatōnem mali. ne contra temptatiōem
 dyaboli seducatur ad delectatōnem & cōsen/
 sum delicti. ne contra flagella opificis ad ex/
 cessum p̄uat murmuratōnis. **Quarto** mū/
 dum vincimus si lumen vere fidei teneam⁹
Unde prima **Johannis. v.** **Hec** est victo/
 ria que vincit mundum fides nostra. **Qui**
 enim perfecte credit deum & futuram vitaz
 mundum istum parvipendit. **Quinto** car/
 nem vincimus: si duris laboribus eius de/
 sideria exhaurimus. dicente beato apostolo
Paulo Romanozum. iij. capitulo. **Si** spi/
 ritu facta carnis mortificaueritis viuētis.
Sexto nosmetip̄os vincimus: si volunta/
 ti proprie renunciantes diuine voluntati p̄/
 oia nos conformamus. **De** quo apostolus.
Nemo quod sibi sit vtile faciat s̄ qd m̄tra.

Impugnatio

Mundus

Carnis

Homo

Opera virtuosa

Secundo bona opa vincimus si frequēti
 afflictione ipā trahimus i affectum. **T**
 Tertio dicendum est de cumulo p̄miorū: ut
 si p̄ciora omnia vincimus quid? q̄m̄ ex hoc
 a p̄d̄ dei de p̄mio cōsequam̄. **S**ūt autē
 p̄m̄ p̄mia in apoca. p̄lita que istis victo
 ribus sunt p̄missa. **P**rimo de victoria qua te
 um vincimus de Apoc. iij. Qui vicerit da
 bo et sedere mecum in throno meo. ut sicut fla
 gella videbar ei aduersari p̄ intimissimam
 visionē debet in me perpetuo cōsolari. i quo
 aduersario beate visionis p̄mittit. qui em̄ ut ait
 ap̄ls adixeret d̄no sedens cum eo in throno
 suorum. cū eo sp̄s efficit. **S**ecundo de vincen
 tibus p̄m̄ p̄mittit remissio omnium peccato
 rum cum d̄r Apoca. iij. Qui vicerit vestiet
 vestito albi. hoc est qd̄ d̄r. **M**at. vi. Si di
 miseris vobis peccata eorū sc̄z nō reddētes
 malū p̄ malo dimittet vobis pater celestis
 peccata vestra. dimissis autē peccatis reddim̄
 talia. est cōueniēs p̄missio. qui em̄ ma
 la p̄mi equantur. et sustinet a commissis
 peccatis purgari. q̄ malū p̄ malo non red
 dit purgatis cōsternat. **T**ertio vincen
 tibus d̄r abolum p̄mittit p̄cipario oim̄ bonorū
 que d̄ns meruit in sua passione cum iterū
 apoca. i. q. d̄r. Vincenē dabo edere de ligno
 vite. a. de fructu ligni vite quod est crux xp̄i
 in qua pependit vita nostra et est conueniēs
 p̄missio. **D**ignū quippe est ut qui p̄ virtutē
 rem crucis et passionis xp̄i omib̄ p̄uasiōib̄
 tuis diaboli resistit vixit fructus etiā eius
 p̄cipiat in eternū. **Q**uarto vincen
 tibus p̄mittit eterne damnandis euasio. cū
 iterum Apoca. i. q. d̄r. Qui vicerit non lede
 tur a morte secūda. hoc est non damnabit in infer
 no. Cum em̄ duplex sit mors culpe et pene.
 Mors culpe per peccata mortalia incur
 ritur. **M**ors vero pene est quam p̄ dāna
 tionem incurrimus. **D**e prima d̄r. **E**zech.
 p̄v. Anima que peccauerit ipā moriet̄ que
 est mors prima. hic asserit anḡl̄ damnatō q̄
 est mors secūda. **I**uste autē victoribus mundi
 datur in p̄m̄ euasio mortis secunde. quia
 nemo vincit mundum nisi qui se mortificat
 mūdo. qui autem mortificat se p̄pter deum
 merito euadit mortem damnationis. **D**ic
 tōnis applicare de duplici morte. s. culpe et

pene de quo alibi. **Q**uero vincen
 tibus car
 nem p̄mittit spiritalis consolatio. cum
 iterum Apoca. i. q. d̄r. Vincenē dabo mēna
 absconditum qd̄ nemo scit nisi ip̄e qui acci
 pit. **D**ignū quippe est ut qui p̄pter deū car
 nis dulcedinem respuūt hoc in p̄m̄ habe
 ant ut dīne cōsolationis dulcedine cōsolent̄
Unde **B**ernard̄. **V**eniat homo cōsolari in
 alijs qui vult in dei cōsolatōnibus delectari
 quia quāto magis illis euacuabitur. tanto
 magis illis implebit. si multum multum
 si parum par. **S**exto vincen
 tibus seip̄os p̄
 mittit tam p̄nis vite q̄ future sublimat
 io singularis. cum iterū subiūgiunt Apoca.
 i. q. Qui vicerit sc̄z seip̄m faciat illum colū
 nam in templo meo et est digna re p̄missio.
Nam sicut inter omēs victorias maior est illa
 qua se homo totum vincit infus et extra
 dicente salomone **P**rouerbio xvi. Qui do
 minatur animo suo melior est expugnatore
 urbium. sic etiam nomine colūne maius pre
 mium p̄mittit. ut in hac via ceteris p̄ferant
 tur et in patria gloriose sublimentur. **S**e
 ptimo vincen
 tibus p̄dicta oia p̄mittit oim̄ p̄
 dictorū tam p̄m̄ q̄ futurorū copiosa p̄mia
 tio. cum eadem cōcludit Apoca. xii. Qui vi
 cerit possidebit hęc oia. a. h. di. **Q**ui de pec
 catis vnū vicerit illi etiā vnū p̄m̄ respō
 debit. qui autē omnia vicerit oia p̄dicta p̄mia
 recipiet et ea cū d̄no manēs in perpetuū pos
 sidebit. ad que uos per.

XIII Sermo de innocētib̄

Si conuersi fu
 eritis et efficiam̄ sicut puuli nō
 intrabitis in regnū celorū mat.
 riiij. **B**edicit beatus maxim⁹ ep̄s. **H**ęc
 xp̄iana simplicitas infantia suā nisi q̄ ista
 nobilior est q̄ illa. nā xp̄ianorū infantia est
 virtute. q̄ p̄pter deū acquisita in moribus. illa
 autē infantia pueroꝝ est ex teneritudine na
 ture. **E**t autē ad exhortatōē d̄ni p̄ uirtutis i
 fantia efficacia? laborem? triplex est nobis p̄
 m̄ re p̄missum. s. ḡra in p̄m̄. regnū cel
 orū et mai⁹ in celo p̄m̄. **D**e p̄io d̄r. **M**at.
 xi. **G**rās tibi ago p̄ celi et terre q̄ abscondi
 si hęc a sapientib̄ et prudentib̄ et reuelast̄ ea
 puul. ita patet qm̄ sic placitum est ante te.

No. p. p̄m̄ p̄ v̄tute
 infantia